

Opozorilo: Neuradno prečiščeno besedilo predpisa predstavlja zgolj informativni delovni pripomoček, glede katerega organ ne jamči odškodninsko ali kako drugače.

Neuradno prečiščeno besedilo Zakona o zdravniški službi obsega:

- Zakon o zdravniški službi – ZZdrS (Uradni list RS, št. 98/99 z dne 3. 12. 1999),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o zdravniški službi – ZZdrS-A (Uradni list RS, št. 67/02 z dne 26. 7. 2002),
- Zakon o opravljanju zdravstvenih poklicev v Republiki Sloveniji za državljane drugih držav članic Evropske unije – ZOZPEU (Uradni list RS, št. 86/02 z dne 11. 10. 2002),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o zdravniški službi – ZZdrS-B (Uradni list RS, št. 15/03 z dne 14. 2. 2003),
- Zakon o zdravniški službi – uradno prečiščeno besedilo – ZZdrS-UPB1 (Uradni list RS, št. 45/03 z dne 16. 5. 2003),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o zdravniški službi – ZZdrS-C (Uradni list RS, št. 2/04 z dne 15. 1. 2004),
- Zakon o zdravniški službi – uradno prečiščeno besedilo – ZZdrS-UPB2 (Uradni list RS, št. 36/04 z dne 13. 4. 2004),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravniški službi – ZZdrS-D (Uradni list RS, št. 47/06 z dne 9. 5. 2006),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o sistemu plač v javnem sektorju – ZSPJS-F (Uradni list RS, št. 68/06 z dne 30. 6. 2006),
- Zakon o zdravniški službi – uradno prečiščeno besedilo – ZZdrS-UPB3 (Uradni list RS, št. 72/06 z dne 11. 7. 2006),
- Zakon o pacientovih pravicah – ZPacP (Uradni list RS, št. 15/08 z dne 11. 2. 2008),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravniški službi – ZZdrS-E (Uradni list RS, št. 58/08 z dne 10. 6. 2008),
- Zakon o priznavanju poklicnih kvalifikacij zdravnik, zdravnik specialist, doktor dentalne medicine in doktor dentalne medicine specialist – ZPPKZ (Uradni list RS, št. 107/10 z dne 29. 12. 2010),
- Zakon za uravnoteženje javnih financ – ZUJF (Uradni list RS, št. 40/12 z dne 30. 5. 2012),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah določenih zakonov s področja zdravstvene dejavnosti – ZdZPZD (Uradni list RS, št. 88/16 z dne 30. 12. 2016),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravniški službi – ZZdrS-F (Uradni list RS, št. 40/17 z dne 21. 7. 2017),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravstveni dejavnosti – ZZDej-K (Uradni list RS, št. 64/17 z dne 17. 11. 2017),

- Zakon o dopolnitvi Zakona o zdravniški službi – ZZdrS-G (Uradni list RS, št. 49/18 z dne 18. 7. 2018),
- Zakon o spremembah Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravniški službi – ZZdrS-H (Uradni list RS, št. 66/19 z dne 5. 11. 2019),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravniški službi – ZZdrS-I (Uradni list RS, št. 199/21 z dne 22. 12. 2021),
- Zakon o interventnih ukrepih na področju zdravstva, dela in sociale ter z zdravstvom povezanih vsebin – ZIUZDS (Uradni list RS, št. 136/23 z dne 30. 12. 2023).
- Zakon o spremembi in dopolnitvah Zakona o zdravniški službi – ZZdrS-J (Uradni list RS, št. 35/24 z dne 26. 4. 2024).

ZAKON

O ZDRAVNIŠKI SLUŽBI (ZZDRS)

(neuradno prečiščeno besedilo št. 21)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

a1. člen

Ta zakon ureja pogoje za opravljanje zdravniške službe, zasebno zdravniško službo, pravice in dolžnosti zdravnikov pri opravljanju zdravniške službe ter določa pristojnosti in naloge upravnih organov in nosilcev javnih pooblastil ter v pravni red Republike Slovenije prenaša [Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2005/36/ES](#) z dne 7. septembra 2005 o priznavanju poklicnih kvalifikacij (UL L št. 255 z dne 30. 9. 2005, str. 22), zadnjič spremenjeno z [Delegiranim sklepom Komisije \(EU\) 2016/790](#) z dne 13. januarja 2016 o spremembi [Priloge V k Direktivi 2005/36/ES](#) Evropskega parlamenta in Sveta glede dokazil o formalnih kvalifikacijah in nazivov programov usposabljanja (UL L št. 134 z dne 24. 5. 2016, str. 135), (v nadaljnjem besedilu: [Direktiva 2005/36/ES](#)), v delu, ki se nanaša na usposabljanje zdravnikov, občasno opravljanje storitev in znanje jezika.

1. ZDRAVNIK IN ZDRAVNIŠKA SLUŽBA

1. člen

Zdravnica in zdravnik ter doktorica dentalne medicine in doktor dentalne medicine (v nadaljnjem besedilu: zdravnik) opravljajo zdravstveno dejavnost kot zdravniško službo v skladu z zakonom, ki ureja zdravstveno dejavnost, in tem zakonom.

Zdravnik je temeljni odgovorni nosilec opravljanja zdravstvene dejavnosti.

2. člen

Zdravnik mora pri uresničevanju svojih pravic, svoboščin in dolžnosti vselej ravnati tako, da varuje nepristranskost in neodvisnost izvajanja zdravniške službe ter ugled zdravniškega poklica.

3. člen

Zdravnik je pri sprejemanju strokovnih odločitev neodvisen. Zdravnik svobodno izbere način zdravljenja, ki je v danih okoliščinah najprimernejši.

Zdravnik se mora pri svojem delu ravnati po spoznanjih znanosti in strokovno preverjenih metodah.

Zaposleni zdravnik sodeluje pri odločanju o sestavi delovne skupine, za katere strokovno delo je odgovoren.

4. člen

Zdravniška služba je poklicna dejavnost zdravnikov, ki temelji na spoznanjih znanosti in strokovno preverjenih metodah.

Zdravniška služba obsega:

1. pregled na prisotnost ali odsotnost telesnih ali duševnih bolezni, poškodb ali anomalij;
2. presojo stanja iz prejšnje točke s pomočjo medicinsko-diagnostičnih sredstev;
3. zdravljenje, rehabilitacijo oziroma rehabilitacijo;
4. preprečevanje bolezni, vzgojo in svetovanje;
5. skrb za reproduktivno zdravje prebivalstva;
6. predpisovanje zdravil in zdravstvenih pripomočkov;
7. obdukcijo mrtvih;
8. izdajanje zdravniških spričeval in zdravniških potrdil;
9. druga dela v skladu s posebnimi predpisi.

5. člen

Zdravniško službo smejo v skladu s svojo strokovno usposobljenostjo samostojno opravljati zdravniki specialisti, doktorji dentalne medicine in doktorji dentalne medicine specialisti, če izpolnjujejo z zakonom določene pogoje.

Zdravniki specialisti smejo opravljati zdravniško službo v skladu s svojo strokovno usposobljenostjo, če so si pridobili strokovni naslov doktorice ali doktorji medicine z navedbo specialnosti in izpolnjujejo z zakonom določene pogoje. Doktorji dentalne medicine smejo opravljati zdravniško službo v skladu s svojo strokovno usposobljenostjo, če so si pridobili strokovni naslov doktorice ali doktorji dentalne medicine oziroma doktorji dentalne medicine specialisti, če so si pridobili strokovni naslov doktorice ali doktorji dentalne medicine z navedbo specialnosti in izpolnjujejo z zakonom določene pogoje.

2. RAZPORED ZDRAVNIŠKIH DELOVNIH MEST V OKVIRU MREŽE JAVNE ZDRAVSTVENE SLUŽBE

6. člen

Zdravniška služba se opravlja na zdravniških delovnih mestih v okviru mreže javne zdravstvene službe in izven nje.

7. člen

Zdravniška delovna mesta v mreži javne zdravstvene službe se razporedijo po območjih in po specialističnih področjih tako, da se zagotovi prebivalcem čim bolj enaka dostopnost do kakovostnih zdravstvenih storitev.

Zdravniška delovna mesta se v mreži javne zdravstvene službe razporedijo po strokovnih področjih:

- v javnih zdravstvenih zavodih;
- v oddelkih medicinskih fakultet;
- pri drugih pravnih ali fizičnih osebah s koncesijo (v nadaljnjem besedilu: koncesionar).

8. člen

Razpored zdravniških delovnih mest v mreži javne zdravstvene službe določi minister, pristojen za zdravje (v nadaljnjem besedilu: minister).

9. člen

Zdravniška zbornica Slovenije (v nadaljnjem besedilu: zbornica) v zvezi z razporedom zdravniških delovnih mest v mreži javne zdravstvene službe:

- spremlja zasedenost zdravniških delovnih mest;
- nezaposlenim zdravnikom posreduje informacije o prostih zdravniških delovnih mestih, delodajalcem pa informacije o nezaposlenih zdravnikih;
- daje mnenja k podeljevanju koncesij zasebnim zdravnikom;
- zbira potrebe po posameznih vrstah specializacij od izvajalcev zdravstvene dejavnosti v mreži javne zdravstvene službe;
- opravlja strokovno administrativne naloge za odbor iz drugega odstavka 18. člena tega zakona;
- odobrava specializacije in
- koordinira možnosti zaposlitve zdravnikov specialistov, ki jim je bila specializacija odobrena na javnem razpisu iz prvega odstavka a18.a člena tega zakona, ki se nanaša na območje celotne države.

Vsako objavo prostega zdravniškega delovnega mesta zdravnika je treba hkrati s prijavo zavodu za zaposlovanje posredovati zbornici.

II. POGOJI ZA OPRAVLJANJE ZDRAVNIŠKE SLUŽBE

1. SPLOŠNO

10. člen

Zdravnik sme samostojno opravljati zdravniško službo, če poleg pogojev, določenih z delovno-pravnimi in drugimi predpisi, izpolnjuje še posebne pogoje, določene s tem zakonom.

Zdravnik mora:

- imeti ustrezno izobrazbo in usposobljenost (kvalifikacija),
- biti vpisan v register zdravnikov,
- imeti dovoljenje za samostojno opravljanje zdravniške službe na določenem strokovnem področju (v nadaljnjem besedilu: licenca).

10.a člen

Ne glede na določbe 5., 10. in prvega odstavka 12. člena tega zakona lahko zdravnik z osnovno licenco v skladu s svojo strokovno usposobljenostjo samostojno opravlja zdravniško službo v omejenem obsegu, če je:

- zaključil izobraževanje na medicinski fakulteti v Republiki Sloveniji ali pridobil potrdilo o nostrifikaciji diplome tuje univerze ali mu je bila izdana odločba o enakovrednosti tujega naslova s slovenskim strokovnim naslovom doktor medicine, pridobljena v postopku priznavanja po zakonu, ki ureja priznavanje in vrednotenje izobraževanja, in
- v Republiki Sloveniji opravil strokovni izpit.

Zdravnik lahko v obsegu samostojnega opravljanja zdravniške službe iz prejšnjega odstavka opravlja dela s področja urgentne medicine, to je nujnih zdravniških ukrepov, in v skladu s tem predpisuje zdravila in medicinske pripomočke.

11. člen

Zdravnik, ki opravlja zdravniško službo, pri svojem delu uporablja slovenski jezik.

Znanje slovenskega jezika se dokazuje ob prijavi na strokovni izpit, in sicer:

- z dokazilom o zaključeni najmanj srednji šoli v slovenskem jeziku v Republiki Sloveniji,
- s potrdilom zbornice o uspešno opravljenem preizkusu znanja slovenskega strokovnega jezika za zdravnike ali
- z dokazilom javne visokošolske izobraževalne ustanove v Republiki Sloveniji ali tujini, ki poučuje in izvaja izpit iz slovenskega jezika kot drugi oziroma tuj jezik, o uspešno opravljenem preizkusu znanja slovenskega jezika.

Ne glede na prejšnji odstavek zdravnik, ki je poklicno kvalifikacijo pridobil v drugi državi članici Evropske unije, državi Evropskega gospodarskega prostora ali Švicarski konfederaciji, dokazuje znanje slovenskega jezika v postopku vpisa v register zdravnikov pri zbornici.

Izvajalci zdravstvene dejavnosti za posamezno delovno mesto določijo potrebno stopnjo znanja slovenskega jezika. Pri pripravi akta iz prejšnjega stavka upoštevajo:

- stopnje znanja po lestvici Skupnega evropskega jezikovnega okvira, pri čemer se kot najnižjo stopnjo znanja določi raven B2 Skupnega evropskega jezikovnega okvira,
- zahtevnost delovnega mesta,
- način dela.

Ne glede na prejšnji odstavek se za zdravnike, ki opravljajo zdravniško službo v neposrednem stiku z bolniki, zahteva znanje slovenskega jezika za zdravnike na ravni C1 ter pisanje na ravni B2 Skupnega evropskega jezikovnega okvira.

Potrdilo iz druge alineje drugega odstavka tega člena, s katerim se dokazuje raven znanja slovenskega jezika iz prejšnjega odstavka, izda zbornica na podlagi uspešno opravljenega preizkusa znanja iz slovenskega strokovnega jezika za zdravnike. Program preizkusa znanja iz prejšnjega stavka pripravi zbornica v sodelovanju z javno visokošolsko izobraževalno ustanovo v Republiki Sloveniji, na kateri se poučuje slovenščina kot drugi in tuji jezik in ki izvaja izpite iz znanja slovenskega jezika. Potrdilo iz tega odstavka se izda za namen opravljanja zdravniške službe pri izvajalcu zdravstvene dejavnosti v Republiki Sloveniji.

Izvajalci zdravstvene dejavnosti v mreži javne zdravstvene službe zagotovijo, da se na območjih občin, v katerih živi italijanska ali madžarska narodna skupnost, bolniku zagotovi pravica do sporazumevanja z zdravniki v italijanskem ali madžarskem jeziku na stopnji znanja iz četrtega in petega odstavka tega člena. Pravica iz prejšnjega stavka se lahko bolniku omogoči v najbližji bolnišnici, ki leži zunaj območja občin, v katerih živi avtohtona narodna skupnost, kadar na tem območju ni takšne ustanove.

Vsebinsko in potek preizkusa znanja slovenskega strokovnega jezika za zdravnike ter obliko potrdila iz šestega odstavka tega člena določi zbornica v soglasju z ministrom, pristojnim za zdravje.

Stroške preizkusa znanja slovenskega jezika iz tega člena krije zdravnik.

12. člen

Zdravnik pridobi kvalifikacijo za samostojno opravljanje dela, če je zaključil izobraževanje na medicinski fakulteti v Republiki Sloveniji ali pridobil potrdilo o nostrifikaciji diplome tuje univerze ali mu je bila izdana odločba o enakovrednosti tujega naslova s slovenskim strokovnim naslovom doktor medicine, pridobljena v postopku priznavanja po zakonu, ki ureja priznavanje in vrednotenje izobraževanja in je v Republiki Sloveniji opravil strokovni izpit ter specializacijo, ali mu je bil v Republiki Sloveniji priznan specialistični naslov, pridobljen v tujini.

Doktor dentalne medicine pridobi kvalifikacijo za samostojno opravljanje dela, če je zaključil izobraževanje na medicinski fakulteti v Republiki Sloveniji ali pridobil potrdilo o nostrifikaciji diplome tuje univerze, ali mu je bila izdana odločba o enakovrednosti tujega naslova s slovenskim strokovnim naslovom doktor dentalne medicine, pridobljena v postopku priznavanja po zakonu, ki ureja priznavanje in vrednotenje izobraževanja in je opravil:

- doktor dentalne medicine: pripravništvo in strokovni izpit,
- doktor dentalne medicine specialist: specializacijo ali mu je bil v Republiki Sloveniji priznan specialistični naslov, pridobljen v tujini.

Potrdila o pridobljenih kvalifikacijah iz prvega in drugega odstavka tega člena izdaja ministrstvo, pristojno za zdravje (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo). Vrsto in postopek izdajanja potrdil podrobneje določi minister.

Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena se zdravniku oziroma doktorju dentalne medicine v skladu z zakonom, ki ureja postopek priznavanja kvalifikacij za opravljanje

reguliranih poklicev, prizna kvalifikacija, če jo je pridobil v drugi državi članici Evropske unije, državi Evropskega gospodarskega prostora ali Švicarski konfederaciji v skladu z njenimi predpisi.

12.a člen

Minimalne pogoje usposobljenosti in pridobljenih pravic iz [Direktive 2005/36/ES](#) za zdravnike določi minister.

12.b člen

Ne glede na določbe 10. člena tega zakona zdravnik specialist, doktor dentalne medicine in doktor dentalne medicine specialist, državljan države članice Evropske unije, države Evropskega gospodarskega prostora ali Švicarske konfederacije (v nadaljnjem besedilu: država sedeža), ki opravlja zdravstvene storitve v skladu s predpisi države sedeža (v nadaljnjem besedilu: ponudnik storitev), lahko v Republiki Sloveniji na podlagi prijave opravlja zdravstvene storitve občasno ali začasno v skladu z [Direktivo 2005/36/ES](#), če te niso v nasprotju s tem zakonom in drugimi predpisi s področja zdravstvenega varstva. Za postopek obravnave prijave in dokazil, ki jih je treba priložiti k prijavi, se uporablja zakon, ki ureja postopek priznavanja poklicnih kvalifikacij za opravljanje reguliranih poklicev.

Ponudnik storitev vloži prijavo za občasno oziroma začasno opravljanje zdravstvenih storitev pri ministrstvu pred prvim opravljanjem zdravstvenih storitev v Republiki Sloveniji in vsakokrat, ko se bistveno spremenijo njegove okoliščine za opravljanje storitev.

Prijavi iz prejšnjega odstavka se priloži:

- potrdilo o državljanstvu ponudnika storitev;
- potrdilo, da ponudnik storitev izpolnjuje pogoje za opravljanje zdravstvenih storitev v skladu s predpisi države sedeža in da mu ob izdaji potrdila opravljanje teh storitev ni prepovedano, niti začasno;
- dokazila o poklicnih kvalifikacijah;
- potrdilo o nekaznovanosti in potrdilo o tem, da ponudniku storitev niti začasno niti dokončno niso odvzete pravice do opravljanja poklica;
- izjava ponudnika storitev o znanju jezika iz 11. člena tega zakona.

Ministrstvo popolno prijavo pošlje zbornici, ki ponudnika storitev začasno vpiše v register zdravnikov. Začasna registracija velja za čas veljavnosti prijave ponudnika storitev.

12.c člen

Ne glede na prejšnji člen se pred prvim opravljanjem zdravniške službe preveri poklicna kvalifikacija ponudnika storitev zaradi preprečitve resne škode za zdravje ali varnosti prejemnika storitev in če ponudnik storitev ni upravičen do avtomatičnega priznavanja poklicnih kvalifikacij v skladu z [Direktivo 2005/36/ES](#) in zakonom, ki ureja postopek priznavanja poklicnih kvalifikacij za opravljanje reguliranih poklicev.

Poklicna kvalifikacija iz prejšnjega odstavka se preveri po postopku, ki ga določa zakon, ki ureja postopek priznavanja poklicnih kvalifikacij za opravljanje reguliranih poklicev.

Za vse postopke glede prijave ponudnika storitev, uporabe poklicnega naziva ponudnika storitev, upravnega sodelovanja in podatkov, sporočenih prejemnikom storitev, se uporablja zakon, ki ureja postopek priznavanja poklicnih kvalifikacij za opravljanje reguliranih poklicev.

12.č člen

Kadar pri izvajalcu zdravstvene dejavnosti v mreži javne zdravstvene službe na terciarni ravni zdravstvene dejavnosti v Republiki Sloveniji ni mogoče zagotoviti neprekinjenega zdravstvenega varstva na način iz 44. člena tega zakona, lahko ministrstvo, pristojno za zdravje, ne glede na 10. člen tega zakona, za največ 12 mesecev dovoli opravljanje zdravniške službe zdravniku specialistu, ne glede na državo, v kateri je pridobil poklicno kvalifikacijo (v nadaljnjem besedilu: vabljeni zdravnik), pod naslednjimi pogoji:

- vabljeni zdravnik ima povabilo izvajalca zdravstvene dejavnosti v mreži javne zdravstvene službe na terciarni ravni zdravstvene dejavnosti,
- gre za zdravnika specialista, ki ima posebno strokovno znanje na določenem specialističnem področju, ki je potrebno za zagotavljanje neprekinjenega zdravstvenega varstva, in
- ima sklenjeno zavarovalno kritje s strani izvajalca zdravstvene dejavnosti v višini, kot velja za zaposlene zdravnike v zvezi z odgovornostjo za škodo v skladu z 61. členom tega zakona.

Izvajalec zdravstvene dejavnosti iz prejšnjega odstavka oziroma vabljeni zdravnik k pisni vlogi predloži:

- povabilo izvajalca zdravstvene dejavnosti iz prejšnjega odstavka, iz katerega je razvidno časovno obdobje, za katerega povabilo velja,
- potrdilo pristojnega organa oziroma organizacije iz države izvora, iz katerega so razvidni registracija vabljenega zdravnika pri pristojnem organu oziroma organizaciji, da v državi izvora izpolnjuje pogoje za opravljanje zdravstvenih storitev in da mu ni niti začasno niti trajno odvzeta pravica do opravljanja poklica, ter potrdilo o nekaznovanosti,
- življenjepis z opisom delovnih izkušenj in znanstveno-raziskovalnega ter strokovnega dela s poudarkom na zadnjih sedmih letih,

- dokazilo o sklenjenem zavarovalnem kritju s strani izvajalca zdravstvene dejavnosti v višini, kot velja za zaposlene zdravnike v zvezi z odgovornostjo za škodo v skladu z 61. členom tega zakona,
- tri mnenja zdravnikov specialistov o izpolnjevanju pogoja iz druge alineje prejšnjega odstavka. Mnenje iz prejšnjega stavka lahko poda koordinator specializacije, kot je opredeljen v 3. točki 3. člena zakona, ki ureja priznavanje poklicnih kvalifikacij zdravnik, zdravnik specialist, doktor dentalne medicine in doktor dentalne medicine specialist, in dva mentorja, kot sta opredeljena v 5. točki 3. člena istega zakona. Mentorja morata imeti najmanj 15 let delovnih izkušenj po opravljenem specialističnem izpitu za specialnost, ki se preverja v postopku. Če pogoja iz prejšnjega stavka ni mogoče izpolniti v primeru sprejetih novih specializacij, mora mentor imeti najmanj 15 let delovnih izkušenj po opravljenem specialističnem izpitu iz sorodne specialnosti,
- dokazilo izvajalca zdravstvene dejavnosti, da neprekinjenega zdravstvenega varstva ni mogoče zagotoviti na način iz 44. člena tega zakona.

Ministrstvo, pristojno za zdravje, po opravljenem postopku vabljenemu zdravniku izda dovoljenje za začasno opravljanje zdravniške službe za časovno obdobje, za katerega povabilo velja. Dovoljenje se po preteku časa, za katerega je bilo izdano, lahko ponovno izda, in sicer za največ 12 mesecev, če so izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka tega člena.

Na podlagi dovoljenja zbornica vabljenega zdravnika z dnem izdaje dovoljenja za obdobje iz prejšnjega odstavka začasno vpiše v register zdravnikov.

Za vabljenega zdravnika veljajo glede načina opravljanja zdravniške službe, etične, strokovne, kazenske in odškodninske odgovornosti, strokovnega nadzora nad njegovim delom ter zavarovalnega kritja predpisi, ki veljajo za zdravnike, ki v Republiki Sloveniji opravljajo zdravniško službo.

Ne glede na 11. člen tega zakona in 19. člen zakona, ki ureja pacientove pravice, vabljenemu zdravniku ni potrebno znanje slovenskega jezika.

Izvajalec zdravstvene dejavnosti, ki je vabljenemu zdravniku dal povabilo, zagotovi, da med vabljenim zdravnikom in bolnikom oziroma njegovimi družinskimi člani poteka sporazumevanje v slovenskem jeziku ter da je vsa zdravstvena dokumentacija o bolniku, ki ga obravnava vabljeni zdravnik, tudi v slovenskem jeziku.

2. PRIPRAVNISTVO IN SEKUNDARIAT

13. člen

Oseba, ki je pridobila strokovni naslov doktorica ali doktor dentalne medicine, ali ji je bila izdana odločba o enakovrednosti v tujini pridobljenega naslova s slovenskim strokovnim naslovom doktorica ali doktor dentalne medicine, pridobljena v postopku priznavanja po zakonu, ki ureja priznavanje in vrednotenje izobraževanja, se zaposli kot pripravnik. Pripravnistvo traja eno leto in se konča s strokovnim izpitom.

14. člen

Oseba, ki je pridobila strokovni naziv doktorica ali doktor medicine, ali ji je bila izdana odločba o enakovrednosti v tujini pridobljenega naslova s slovenskim strokovnim naslovom doktorica ali doktor medicine, pridobljena v postopku priznavanja po zakonu, ki ureja priznavanje in vrednotenje izobraževanja, se kot sekundarij vključi v program enoletnega usposabljanja (v nadaljnjem besedilu: sekundariat).

Prvih šest mesecev sekundariata opravlja sekundarij program pripravništva na področju urgentne medicine, in sicer iz vsebin interne medicine, splošne kirurgije, ginekologije in porodništva, splošne nujne medicinske pomoči in pediatrije.

Pripravništvo se zaključi s strokovnim izpitom, ki ga sekundarij opravi po zaključenem kroženju iz vsebin iz prejšnjega odstavka. Strokovni izpit obsega naslednje predmete:

- osnove pravne ureditve zdravstvenega varstva,
- urgentna medicina,
- osnove kakovosti in varnosti v zdravstvu.

Strokovni izpit, ki se opravlja na zbornici, je sestavljen iz pisnega in ustnega dela, pri predmetu urgentna medicina pa tudi iz praktičnega preizkusa znanja.

Po opravljenem strokovnem izpitu lahko sekundarij nadaljuje sekundariat, ki ga opravlja pri pooblaščenih izvajalcih iz 22. člena tega zakona, in sicer na specialističnem področju, upoštevajoč število razpoložljivih prostih delovnih mest za usposabljanje zdravnikov. Ne glede na prejšnji stavek sekundarij v okviru izbirnega dela sekundariata prve tri mesece opravi na področju družinske medicine ali urgentne medicine.

Minister na predlog zbornice določi vsebino in potek pripravništva in sekundariata, strokovni izpit za osebe iz prejšnjega člena, program pripravništva in potek strokovnega izpita za osebe iz prvega odstavka tega člena ter določi pogoje oziroma primere, ko se šteje, da zdravnik izpolnjuje pogoje glede ustrezne poklicne kvalifikacije na podlagi priznavanja pridobljenih kompetenc z delom, na podlagi priznavanja izobrazbe ali poklicne kvalifikacije, pridobljene v tujini, primere oprostitev opravljanja pripravništva in oprostitev opravljanja strokovnega izpita.

V primeru odobritve specializacije se sekundariat prekine.

15. člen

Doktorji dentalne medicine pripravniki in sekundariji smejo opravljati zdravniško službo, za katero se usposabljaajo, le pod vodstvom in z odgovornostjo mentorja.

2.A OSNOVNA LICENCA

15.a člen

Zdravniku, ki uspešno opravi strokovni izpit, zbornica po uradni dolžnosti podeli osnovno licenco.

Osnovna licenca je javna listina, ki dokazuje strokovno usposobljenost zdravnika za samostojno opravljanje zdravniške službe v mejah 10.a člena tega zakona.

Osnovna licenca je trajna, za njen začasni ali trajni odvzem pa se uporabljajo določbe tega zakona, ki urejajo začasni ali trajni odvzem licence, razen prve alineje tretjega odstavka 37. člena tega zakona.

3. ZDRAVNIŠKE SPECIALIZACIJE

16. člen

Zdravnik oziroma doktor dentalne medicine, ki je opravil strokovni izpit, se lahko specializira na posameznem strokovnem področju. Specializacija se konča s specialističnim izpitom.

Zdravniku se v program specializacije všteva do šestmesečno usposabljanje po opravljenem strokovnem izpitu iz 14. člena tega zakona, če ustreza programu specializacije. Zdravniku se lahko v program specializacije delno ali v celoti všteva tudi drugo izobraževanje oziroma usposabljanje ali delo, če je bilo to v tem času v skladu s programom specializacije, ki velja v Republiki Sloveniji. V primeru specializacij, ki so navedene v [Direktivi 2005/36/ES](#), vštevanje izobraževanja oziroma usposabljanja ne sme presegati ene polovice obdobja, ki je določeno kot minimalno v skladu z [Direktivo 2005/36/ES](#).

17. člen

Vsebine specializacij pripravi Slovensko zdravniško društvo, sprejme pa zbornica v soglasju z ministrom.

Vrste in trajanje specializacij in postopek opravljanja specialističnega izpita ter postopek imenovanja izpitne komisije določi zbornica v soglasju z ministrom.

Programi specializacij morajo biti po vsebini primerljivi s programi drugih držav članic Evropske unije, če ti obstajajo, in smejo biti največ eno leto daljši od obdobja, ki je določeno kot minimalno v skladu z [Direktivo 2005/36/ES](#).

18. člen

Izvajalci zdravstvene dejavnosti v mreži javne zdravstvene službe za naslednje koledarsko leto, najpozneje do 28. februarja tekočega leta, zbornici sporočijo potrebe za posamezno vrsto specializacij, pri čemer upoštevajo program dela, starostno strukturo zdravnikov posameznih strok pri izvajalcu zdravstvene dejavnosti in razvoj izvajalca zdravstvene dejavnosti. Izvajalci zdravstvene dejavnosti lahko zaradi izrednih okoliščin (npr. smrt, enostranska odpoved delovnega razmerja, širitev dejavnosti) izjemoma sporočijo potrebe po dodatnih specializacijah tudi med letom.

Na podlagi sporočenih potreb izvajalcev zdravstvene dejavnosti v mreži javne zdravstvene službe, upoštevaje potrebe prebivalcev, mrežo javne zdravstvene službe in podatke iz registra zdravnikov, petčlanski odbor, sestavljen iz predstavnikov ministrstva, predstavnika zbornice, predstavnika Nacionalnega inštituta za javno zdravje in predstavnika Združenja zdravstvenih zavodov Slovenije, za potrebe mreže javne zdravstvene službe dvakrat letno pripravi predlog števila in vrst specializacij za območje celotne države oziroma za posamezne izvajalce zdravstvene dejavnosti. Za člane odbora se glede nasprotja interesov uporabljajo določbe predpisov, ki urejajo integriteto in preprečevanje korupcije.

Na podlagi predloga odbora iz prejšnjega odstavka minister za potrebe mreže javne zdravstvene službe določi število posameznih vrst specializacij za območje celotne države oziroma za posamezne izvajalce zdravstvene dejavnosti ter zbornici naloži objavo javnega razpisa. Pri določitvi števila posameznih vrst specializacij se upošteva, da je najmanj 10 % vseh specializacij določenih za območje celotne države.

Pogoje za imenovanje, obdobje in postopek imenovanja članov odbora iz drugega odstavka tega člena, višino nagrade članov odbora in način dela odbora določi minister.

a18.a člen

Zbornica na podlagi tretjega odstavka prejšnjega člena za potrebe mreže javne zdravstvene službe dvakrat letno objavi javni razpis, ki se lahko nanaša na območje celotne države (v nadaljnjem besedilu: nacionalni razpis) ali na posamezne izvajalce zdravstvene dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: razpis za izvajalce) ali oboje. Hkrati lahko zbornica objavi tudi javni razpis specializacij za znanega plačnika.

Za razpisana mesta specializacij, ki so ostala nezasedena, ostane javni razpis odprt do popolnitve prostih mest, vendar največ do 30 dni pred objavo novega javnega razpisa.

Razpisne pogoje, merila in kriterije za izbiro, natančnejši postopek odobritve in potek specializacije, vključno z določitvijo obveznih izobraževanj specializanta in obvezno minimalno dosegljivost in fizično prisotnost mentorjev določi zbornica v soglasju z ministrom.

b18.a člen

V postopku odobritve specializacije se ugotavlja izpolnjevanje razpisnih pogojev, pri čemer se upoštevajo merila in kriteriji iz javnega razpisa. V primeru razpisa za določenega izvajalca zdravstvene dejavnosti, v postopku odobritve specializacije sodeluje tudi predstavnik tega izvajalca.

Specializacija za znanega plačnika se odobri, če so na posameznem specialističnem področju prosta delovna mesta za usposabljanje zdravnikov iz 22. člena tega zakona.

O odobritvi specializacije odloči zbornica z odločbo, ki mora vsebovati vse sestavine, ki jih za upravno odločbo določa zakon, ki ureja upravni postopek. Zbornica izda skupno odločbo o odobritvi specializacije za vse kandidate, ki so se prijaviili na določeno specializacijo na nacionalnem razpisu oziroma ki so se prijaviili na določeno specializacijo na razpisu za izvajalca.

c18.a člen

Zbornica izda odločbo o prenehanju specializacije specializantu:

- ki brez opravičljivega razloga ne začne opravljati specializacije do dneva, ki mu ga določi zbornica,
- ki ne opravlja specializacije v skladu s programom specializacije,
- ki brez opravičljivega razloga prekine specializacijo in je na poziv zbornice v 15 dneh ne nadaljuje, ali
- ki v treh mesecih po zaključenem kroženju ne opravi specialističnega izpita.

18.a člen

Tri leta po sprejetju nove specializacije zbornica zdravniku specialistu, ki je najmanj šest let delal na specialističnem področju, za katero do 1. januarja 2000 ni bilo samostojne specializacije, in je opravil vse s programom specializacije s tega področja predpisane posege, poleg naziva specialista te specialnosti, za katerega je opravil specializacijo in specialistični izpit, podeli tudi naziv specialista in licenco z novega področja.

Zdravniku specialistu, ki je opravil specializacijo in specialistični izpit na področju, za katerega se ne more oziroma ne more več podeliti specialistični naslov, zbornica prizna specialistični naslov na strokovnem področju, ki je vsebinsko najbližje vsebini opravljene specializacije, in podeli licenco, če je opravil s programom te specializacije predpisane posege.

Način podelitve specialističnega naslova in licence iz tega člena predpiše zbornica v soglasju z ministrom.

19. člen

Veljavnost v tujini opravljene specializacije, ki po vsebini in trajanju ustreza zahtevam iz 17. člena tega zakona, se prizna po postopku in na način, ki ga določi zbornica v soglasju z ministrom.

20. člen

Zdravniki specializanti smejo opravljati zdravniško službo, za katero specializirajo, le pod vodstvom in z odgovornostjo mentorja.

Ne glede na prejšnji odstavek lahko specializant med specializacijo samostojno opravlja tista dela in storitve, za katere je pridobil ustrezno znanje, izkušnje in veščine, kar s podpisom potrdi mentor na listu specializanta. Specializant je odgovoren za opravljanje teh del in storitev.

20.a člen

Ne glede na določbe prejšnjega člena in zakona, ki ureja zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje, je izbrani osebni zdravnik lahko na podlagi ocene mentorja tudi specializant s področja družinske medicine, ki opravlja četrto leto specializacije iz družinske medicine, če specializant s tem pisno soglaša.

Mentor v oceni iz prejšnjega odstavka potrdi, da je glede na delovne pogoje in obremenjenost sposoben zagotoviti mentorstvo tudi v primeru opredeljenih pacientov za specializanta ter na listu specializanta s podpisom potrdi, da je specializant pridobil ustrezno znanje, izkušnje in veščine za samostojno opravljanje del izbranega osebnega zdravnika.

Specializant je odgovoren za opravljanje del iz prejšnjega odstavka. Specializantu mora biti zagotovljeno stalno posvetovanje z mentorjem.

Določbe tega člena se smiselno uporabljajo za specializante pediatrije ter specializante ginekologije in porodništva.

3.A IZVAJANJE PRIPRAVNISTVA, SEKUNDARIATA IN SPECIALIZACIJ V POSEBNIH POGOJIH

20.b člen

Kadar se zdravstvena dejavnost zaradi naravne ali druge nesreče, kot jo opredeljuje zakon, ki ureja varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, izvaja v posebnih pogojih, kot to določa zakon, ki ureja interventne ukrepe na področju zdravstva, dela in sociale ter z

zdravstvom povezanih vsebin, in tako določi minister z odredbo, se pripravništvo, sekundariat in specializacije izvajajo pod posebnim režimom, in sicer se izvajajo, če so za to izpolnjeni pogoji, določeni v predpisih, ki urejajo pripravništvo, sekundariat in specializacije zdravnikov.

Če pripravništva, sekundariata oziroma specializacije ni mogoče izvesti v skladu s prejšnjim odstavkom, se program prilagodi tako, da se pripravnika, sekundarija oziroma specializanta vključi v izvajanje zdravstvenih storitev v posebnih pogojih pri izvajalcu zdravstvene dejavnosti, pri katerem je pripravnik, sekundarij oziroma specializant na kroženju. Če izvajanje pripravništva, sekundariata oziroma specializacije v skladu s prejšnjim stavkom ni mogoče, se pripravnik, sekundarij oziroma specializant napoti na kroženje k delodajalcu ali k drugemu izvajalcu zdravstvene dejavnosti, ki ima pooblastilo za izvajanje pripravništva, sekundariata oziroma specializacije.

Pripravniku, sekundariju in specializantu se izvajanje zdravstvenih storitev v posebnih pogojih v skladu s tem členom upošteva v čas kroženja v skladu s programom pripravništva, sekundariata oziroma specializacije. Pripravniku, sekundariju in specializantu, ki se mu delo iz prejšnjega odstavka ne more upoštevati v čas pripravništva, sekundariata oziroma specializacije v skladu s prejšnjim stavkom, kar skupaj ocenita pripravnik, sekundarij ali specializant in njegov mentor glede na program pripravništva, sekundariata oziroma specializacije, se pripravništvo, sekundariat oziroma specializacija na predlog nadzornega oziroma glavnega mentorja ustrezno podaljša.

4. DELOVNA MESTA ZA USPOSABLJANJE ZDRAVNIKOV

21. člen

Minister na predlog zbornice predpiše organizacijske, kadrovske, materialne in druge pogoje, ki jih morajo izpolnjevati izvajalci zdravstvene dejavnosti v mreži javne zdravstvene službe za izvajanje pripravništva, sekundariata in specializacij. V tem predpisu se določijo tudi merila za določitev trajanja izpolnjevanja pogojev.

Ne glede na prvi stavek prejšnjega odstavka minister v predpisu iz prejšnjega odstavka na predlog zbornice predpiše tudi pogoje, ki jih morajo izpolnjevati izvajalci zdravstvene dejavnosti, ki niso v mreži javne zdravstvene službe, in izvajajo pripravništvo, sekundariat ali specializacijo, kadar določenega usposabljanja ni mogoče izvesti pri izvajalcih zdravstvene dejavnosti v mreži javne zdravstvene službe.

22. člen

Minister na predlog zbornice s sklepom pooblasti izvajalce iz prejšnjega člena (v nadaljnjem besedilu: pooblaščen izvajalci) za izvajanje vrste in obsega pripravništva, sekundariata in specializacij. V sklepu določi tudi število delovnih mest za usposabljanje zdravnikov. Sklep se izda za obdobje petih let.

Pooblaščen izvajalci morajo pripravnikom, sekundarijem in specializantom omogočiti usposabljanje v okviru števila določenih delovnih mest za usposabljanje zdravnikov.

Če se v postopku strokovnega nadzora ugotovi, da pooblaščen izvajalec ni izvedel naloženih ukrepov za odpravo pomanjkljivosti, ali če se v drugem postopku ugotovi, da pooblaščen izvajalec ne izpolnjuje več pogojev iz prejšnjega člena ali če pooblaščen izvajalec ne omogoča usposabljanja v okviru števila določenih delovnih mest za usposabljanje zdravnikov, mu minister na predlog zbornice ali po uradni dolžnosti odvzame pooblastilo pred potekom časa, za katerega je bilo podeljeno.

Minister pooblaščenemu izvajalcu po uradni dolžnosti odvzame pooblastilo pred potekom časa, za katerega je bilo podeljeno, če se v postopku upravnega nadzora ugotovi, da pooblaščen izvajalec ni izvedel naloženih ukrepov za odpravo pomanjkljivosti.

23. člen

Specializant, ki je bil izbran na nacionalnem razpisu, se za čas opravljanja specializacije zaposli pri pooblaščenem izvajalcu, ki ga določi zbornica.

Specializant, ki je bil izbran na razpisu za izvajalce, se za čas opravljanja specializacije zaposli pri izvajalcu zdravstvene dejavnosti, na katerega se je nanašal razpis.

V pogodbi o zaposlitvi, ki se sklene za določen čas opravljanja specializacije, se določi:

- delovno mesto specializanta,
- vrsta in trajanje specializacije,
- program specializacije,
- datum začetka opravljanja specializacije,
- obveznost, da se po končani specializaciji za najmanj enkratno časovno obdobje trajanja specializacije za polni delovni čas zaposli ali v mreži javne zdravstvene službe ali pri izvajalcu zdravstvene dejavnosti, če je bil izbran na razpisu za tega izvajalca,
- obveznost specializanta v primerih iz c18.a člena in šestega odstavka 25. člena tega zakona,
- druge pravice in obveznosti iz delovnega razmerja.

Specializant opravlja specializacijo pri pooblaščenih izvajalcih, ki jih glede na razpoložljiva delovna mesta za usposabljanje zdravnikov določi zbornica. V času opravljanja specializacije pri pooblaščenem izvajalcu specializant do delodajalca nima nobenih delovnih obveznosti, ohrani pa vse pravice iz delovnega razmerja.

Zdravnik specialist, ki je bil izbran na nacionalnem razpisu, se mora najkasneje v treh mesecih po končani specializaciji za najmanj enkratno časovno obdobje trajanja specializacije za polni delovni čas zaposliti pri izvajalcu zdravstvene dejavnosti v mreži javne zdravstvene službe. Zbornica koordinira možnosti zaposlitve zdravnikov specialistov iz

prejšnjega stavka glede na sporočene potrebe za zaposlitev s strani izvajalcev zdravstvene dejavnosti v mreži javne zdravstvene službe in glede na stalno prebivališče zdravnika specialista. Zdravnik specialist, ki je bil izbran na razpisu za izvajalca se mora v enem mesecu po končani specializaciji za najmanj enkratno časovno obdobje trajanja specializacije za polni delovni čas zaposliti pri tem izvajalcu zdravstvene dejavnosti.

V obdobje zaposlitve iz prejšnjega odstavka se ne štejejo strnjene odsotnosti z dela daljše od šestih mesecev.

Zdravnik specialist, ki je bil izbran na nacionalnem razpisu, je prost obveznosti iz petega odstavka tega člena, če v treh mesecih po končani specializaciji ne dobi nobene ponudbe za zaposlitev za najmanj enkratno časovno obdobje trajanja specializacije s strani izvajalca zdravstvene dejavnosti v mreži javne zdravstvene službe, ali se sam ne zaposli v okviru mreže javne zdravstvene službe, ali če na podlagi prejete ponudbe v treh mesecih po končani specializaciji ne pride do sklenitve pogodbe o zaposlitvi za najmanj enkratno časovno obdobje trajanja specializacije iz razlogov, ki so na strani izvajalca zdravstvene dejavnosti v mreži javne zdravstvene službe.

Izvajalec zdravstvene dejavnosti, za potrebe katerega je opravljal specializacijo zdravnik na podlagi razpisa za izvajalca, mora po končani specializaciji v enem mesecu zaposliti zdravnika specialista za najmanj enkratno časovno obdobje trajanja specializacije. Izvajalec zdravstvene dejavnosti, ki je podal potrebo po novem specialistu, in za potrebe katerega je opravljal specializacijo zdravnik na podlagi razpisa za izvajalca, zdravnika specialista po končani specializaciji ne zaposli ali ga ne zaposli najmanj za enkratno časovno obdobje trajanja specializacije, mora v proračun Republike Slovenije povrniti vse stroške oziroma njihov sorazmerni del glede na obdobje trajanja zaposlitve, ki so nastali v zvezi s specializacijo, razen plač in drugih prejemkov iz delovnega razmerja zdravnika specializanta. V tem primeru je zdravnik specialist, ki mu je bila specializacija odobrena za določenega izvajalca zdravstvene dejavnosti, prost obveznosti, če v obdobju nadaljnjih dveh mesecev ne dobi nobene ponudbe za zaposlitev za najmanj enkratno časovno obdobje trajanja specializacije s strani izvajalca zdravstvene dejavnosti v mreži javne zdravstvene službe ali se sam ne zaposli v okviru mreže javne zdravstvene službe.

24. člen

Pooblaščen izvajalci zbornici sporočajo:

- seznam prostih in zasedenih delovnih mest za usposabljanje zdravnikov;
- seznam mentorjev;
- seznam zaposlenih pripravnikov, sekundarijev in specializantov ter predviden zaključek njihovega usposabljanja.

4.A FINANCIRANJE PRIPRAVNIŠTVA, SEKUNDARIATA IN SPECIALIZACIJ

25. člen

Sredstva za plače in nadomestila plače doktorjev dentalne medicine pripravnikov in sekundarijev ter stroški mentorstva se zagotavljajo iz proračuna Republike Slovenije.

Iz proračuna Republike Slovenije se za specializacije za potrebe mreže javne zdravstvene službe zagotavljajo:

- plačilo sredstev za plače in nadomestila plač ter druge obveznosti do specializanta iz naslova delovnega razmerja,
- plačilo stroškov mentorstva in koordiniranja specializacij,
- plačilo obveznih izobraževanj glede na program specializacije,
- plačilo prvega opravljanja specialističnega izpita.

Iz proračuna Republike Slovenije se krijejo tudi sredstva v skladu s prejšnjim odstavkom v primeru druge odobritve specializacije za potrebe mreže javne zdravstvene službe.

Višino sredstev za specializacije za potrebe mreže javne zdravstvene službe in podrobnejši opis pravic iz drugega odstavka tega člena določi minister.

V primeru odobritve specializacije za znanega plačnika stroške specializacije krije izvajalec zdravstvene dejavnosti ali druga pravna ali fizična oseba iz lastnih sredstev.

Zdravnik specialist, ki po končani specializaciji odkloni sklenitev delovnega razmerja pri izvajalcu zdravstvene dejavnosti vmreži javne zdravstvene službe oziroma pri določenem izvajalcu zdravstvene dejavnosti, in specializant, ki mu je bila v skladu s c18.a členom tega zakona izdana odločba o prenehanju specializacije, mora v proračun Republike Slovenije povrniti vse stroške, nastale v zvezi s specializacijo, razen plače in drugih prejemkov iz delovnega razmerja. Zdravnik specialist, ki po končani specializaciji iz razlogov, ki so na njegovi strani, ostane zaposlen pri izvajalcu zdravstvene dejavnosti v mreži javne zdravstvene službe manj kot za enkratno časovno obdobje opravljanja specializacije, je dolžan povrniti sorazmerni del stroškov specializacije.

Sredstva iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena se pooblaščenim izvajalcem izplačujejo prek Zavoda za zdravstveno zavarovanje (v nadaljnjem besedilu: zavod).

Podrobnejši način zagotavljanja sredstev iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena pooblaščenim izvajalcem, način povračila sredstev iz proračuna Republike Slovenije zavodu, obveznost poročanja pooblaščenih izvajalcev glede izpolnitve obveznosti iz 23. člena tega zakona in način povrnitve stroškov proračunu Republike Slovenije določi minister.

5. MENTORJI

Mentorje imenuje zbornica na predlog pooblaščenega izvajalca.

27. člen

Mentor:

- vodi usposabljanje zdravnika v skladu s programom ter dosežki znanosti in strokovno preverjenimi metodami;
- nudi zdravniku organizacijsko in strokovno pomoč, ki je potrebna za doseg zahtevanega znanja na področju, za katerega je kot mentor odgovoren;
- mora biti zdravniku zgled strokovno in etično neoporečnega ravnanja z bolnikom in dobrega kolegialnega odnosa med zdravniki in medicinskim osebjem;
- vodi podatke o strokovnem izpopolnjevanju in usposabljanju zdravnika in jih posreduje zbornici.

28. člen

Mentor ima pravico do ustreznih pogojev za delo.

Mentor sme odkloniti delo z zdravnikom, ki kljub opozorilu ne izvaja ali malomarno izvaja program usposabljanja.

Pogoje za opravljanje mentorstva določi zbornica v soglasju z ministrom.

6. VPIS V REGISTER ZDRAVNIKOV

29. člen

Zdravnik sme začeti opravljati zdravniško službo z vpisom v register zdravnikov, ki ga vodi zbornica.

Zbornica v soglasju z ministrom podrobneje predpiše postopek in pogoje za vpis ter izbris iz registra zdravnikov.

30. člen

Vpis v register se opravi na zahtevo zdravnika, ki izpolnjuje pogoje, določene s tem zakonom.

O vpisu v register zbornica izda odločbo v upravnem postopku.

31. člen

Za vodenje registra zdravnikov zbornica zbira naslednje osebne podatke:

- priimek in ime, rojstni datum in kraj rojstva;
- naslov stalnega prebivališča (kraj, ulica in hišna številka);
- državljanstvo;
- naziv in naslov zdravniškega delovnega mesta;
- način opravljanja zdravniške službe;
- osebno številko zdravnika;
- kraj in datum diplome;
- datum strokovnega izpita;
- datum in vrsta opravljene specializacije;
- datum, vrsta in trajanje podeljene licence;
- datum in vrsta pridobljenega dodatnega znanja;
- datum in trajanje podeljene osnovne licence;
- datum podeljenega certifikata o posebnih znanjih in vrsto pridobljenega posebnega znanja;
- datum ter področje pridobljenih znanstvenih nazivov;
- pridobljeni strokovni nazivi;
- pridobljeni pedagoški nazivi;
- članstvo v domačih in tujih zdravniških združenjih;
- druge podatke, ki so potrebni za opravljanje nalog in javnih pooblastil zbornice;
- izjavo o uveljavljanju pravice do ugovora vesti.

Od zasebnih zdravnikov zbornica zbira še naslednje podatke:

- datum začetka in prenehanja opravljanja zasebne zdravniške službe;
- področje in kraj opravljanja zasebne zdravniške službe;
- datum, področje in trajanje podeljene koncesije;
- datum sklenitve in trajanje pogodbe z zavodom ter področje in obseg programa, za katerega je sklenjena pogodba z zavodom.

32. člen

(prenehal veljati)

7. PODELJEVANJE, PODALJŠEVANJE IN ODVZEM LICENCE

33. člen

Zdravniku, ki izpolnjuje pogoje za samostojno opravljanje zdravniške službe, zbornica podeli licenco.

Licenca je javna listina, ki dokazuje strokovno usposobljenost zdravnika za samostojno opravljanje zdravniške službe na določenem strokovnem področju.

Licenca se podeli za določen čas – dobo sedmih let.

34. člen

Zdravniku se licenca podeli po opravljeni specializaciji, za področje zobozdravstva pa po pripravništvu in uspešno opravljenem strokovnem izpitu.

Zdravniku, ki opravlja zdravilsko dejavnost, se licenca ne podeli.

35. člen

Zdravnik sme samostojno opravljati zdravniško službo na področju, za katerega ima licenco.

Natančnejše pogoje za določitev strokovnih dosežkov kot dokaza strokovne usposobljenosti, vsebino, roke in postopke preizkusa strokovne usposobljenosti, kolikor zdravnik ne izpolnjuje pogoja strokovnih dosežkov, ter potrebne postopke in evidence določi zbornica.

Zdravnik, ki ne opravi uspešno preizkusa strokovne usposobljenosti ali ne pride na preizkus v določenem roku, se mora na svoje stroške ob rednem delu dodatno strokovno izpopolnjevati na ustreznem strokovnem področju.

Po drugem neuspešnem preizkusu strokovne usposobljenosti oziroma če se drugič ne odzove na poziv za opravljanje preizkusa, zdravniku zbornica odvzame dovoljenje za samostojno delo.

36. člen

Zdravnik mora pred iztekom veljavnosti licence predložiti zbornici dokazilo o izpolnjevanju pogojev za podaljšanje licence. V primeru, da zdravnik ne predloži dokazil, mora opraviti preizkus strokovne usposobljenosti.

Zdravnik, ki prvič ne opravi uspešno preizkusa strokovne usposobljenosti ali prvič ne pride na preizkus v določenem roku, se mora na svoje stroške ob rednem delu dodatno strokovno izpopolnjevati na ustreznem področju.

Po končanem dodatnem strokovnem izpopolnjevanju lahko zdravnik še enkrat opravlja preizkus strokovne usposobljenosti.

37. člen

Zdravniku lahko zbornica začasno ali trajno odvzame licenco zaradi večje strokovne pomanjkljivosti ali napake pri delu, v skladu z akti zbornice.

Trajni odvzem licence se lahko izreče zaradi večje strokovne pomanjkljivosti ali napake pri delu, v primeru, ko je takšno ravnanje zdravnika povzročilo trajne hujše posledice na zdravju ali smrt bolnika.

Začasen odvzem licence do največ pet let se lahko izreče:

- če je zdravnik v postopku podaljšanja licence napoten na dodatno strokovno usposabljanje, pa ni do izteka licence uspešno opravil preizkusa strokovne usposobljenosti;
- če se ugotovi, da zdravnik s svojim delom lahko resno ogroža zdravje ali življenje bolnika;
- če je zdravniku s sodno ali drugo pravnomočno odločbo začasno prepovedano ali onemogočeno opravljanje dejavnosti ali poklica;
- če se ugotovi, da zdravnik ne izpolnjuje drugih pogojev za opravljanje dejavnosti;
- če se po podelitvi licence ugotovi, da zdravnik ni pridobil dokazil o izpolnjevanju pogojev na veljaven način ali da pri svojem delu z bolniki ne uporablja jezika v skladu z 11. členom tega zakona.

Začasen odvzem licence se izreče tudi, če zdravnik opravlja zdravilsko dejavnost in sicer za čas opravljanja zdravilske dejavnosti.

Zbornica najpozneje v treh dneh od dneva dokončne oziroma pravnomočne odločbe o začasnem ali trajnem odvzemu licence o tem prek informacijskega sistema za notranji trg, ki ga določa zakon, ki ureja postopek priznavanja poklicnih kvalifikacij za opravljanje reguliranih poklicev, obvesti pristojne organe drugih držav članic Evropske unije, držav Evropskega gospodarskega prostora in Švicarske konfederacije.

V obvestilu iz prejšnjega odstavka se navedejo podatki o zdravniku:

- ime in priimek, naslov bivališča, datum in kraj rojstva zdravnika,
- poklic,
- podatek o zbornici kot organu, ki je sprejel odločitev o odvzemu licence,
- obseg omejitve ali prepovedi opravljanja zdravniške službe in
- obdobje, za katerega velja odvzem licence.

Zbornica nemudoma obvesti pristojne organe drugih držav članic Evropske unije, držav Evropskega gospodarskega prostora in Švicarske konfederacije o ponovni podelitvi licence zdravniku, vključno z datumom podelitve licence.

38. člen

Podrobnejša določila o načinu, organih, evidenci in postopku pri odločanju o podelitvi, podaljšanju in odvzemu licence oziroma osnovne licence sprejme zbornica v soglasju z ministrom.

Za podelitev, podaljšanje in odvzem licence oziroma osnovne licence se izda odločba v upravnem postopku.

8. POSEBNA ZNANJA

38.a člen

Ne glede na prvi odstavek 35. člena tega zakona lahko zdravnik z licenco samostojno opravlja zdravniško službo tudi na strokovnem področju, ki ni del njegove licence, če za to področje pridobi posebna znanja.

Posebna znanja na določenem strokovnem področju lahko pridobi zdravnik z licenco po opravljenem usposabljanju in preizkusu znanja iz tega strokovnega področja.

Zdravniku iz prejšnjega odstavka, ki pridobi posebna znanja, zbornica na podlagi vloge podeli certifikat, ki dokazuje strokovno usposobljenost zdravnika za samostojno opravljanje zdravniške službe na strokovnem področju posebnega znanja in je javna listina (v nadaljnjem besedilu: certifikat o posebnih znanjih).

Veljavnost certifikata o posebnih znanjih je vezana na veljavnost licence zdravnika.

38.b člen

Vsebine posebnih znanj iz prejšnjega člena pripravi Slovensko zdravniško društvo, sprejme pa zbornica v soglasju z ministrom.

Trajanje, obseg in potek usposabljanja za pridobitev posebnih znanj iz prejšnjega člena ter obliko, sestavine in postopek za podelitev, podaljšanje in odvzem certifikata o posebnih znanjih določi zbornica v soglasju z ministrom.

III. ZASEBNA ZDRAVNIŠKA SLUŽBA

39. člen

Zdravnik lahko samostojno opravlja zdravniško službo kot zasebni zdravnik, če izpolnjuje pogoje, ki jih določa zakon in če je vpisan v register zdravnikov.

40. člen

Ko zasebni zdravnik preneha z opravljanjem zasebne zdravniške službe, izroči vso zdravstveno dokumentacijo zdravniku, ki s soglasjem zbornice prevzame opravljanje njegove zdravniške službe.

Če si zasebni zdravnik do prenehanja opravljanja zdravniške službe ni določil prevzemnika, imenuje zbornica začasnega upravitelja zdravstvene dokumentacije.

41. člen

Določbe prejšnjega člena se uporabljajo tudi, če zasebni zdravnik umre. V tem primeru ima začasni upravitelj pravico do vstopa v ordinacijo in do prevzema zdravstvene dokumentacije.

IV. DOLŽNOSTI IN PRAVICE ZDRAVNIKOV PRI OPRAVLJANJU ZDRAVNIŠKE SLUŽBE

A1. DELOVNI ČAS ZDRAVNIKOV

41.a člen

Zdravniki v mreži javne zdravstvene službe delajo v enakomerno ali neenakomerno razporejenem delovnem času.

Zdravniki, ki delajo na delovnih mestih v ambulantah ali v tehnološko zahtevnih diagnostičnih, terapevtskih in rehabilitacijskih enotah ter operacijskih dvoranah, se zaradi čim večje izkoriščenosti prostorov in opreme na delo lahko razporejajo v izmenah.

Za koncesionarja se ordinacijski čas določi v koncesijski pogodbi.

41.b člen

Delo preko polnega delovnega časa ne sme presegati v povprečju osem ur tedensko.

Časovna omejitev tedenskega delovnega časa preko polnega delovnega časa se upošteva kot povprečna omejitev v določenem časovnem obdobju, ki ne sme biti daljše od šestih mesecev, pri čemer se pri izračunu povprečja ne upoštevata letni dopust in odsotnost z dela zaradi bolezni.

V primeru pisnega soglasja zdravnika lahko delo preko polnega delovnega časa presega omejitve iz tega člena. Zdravnika, ki s tem ne soglaša, delodajalec ne sme oškodovati.

Delodajalec vodi posebno evidenco o izvajanju dela preko polnega delovnega časa zdravnikov, ki so podali soglasje po prejšnjem odstavku. Evidenco mora na podlagi zahteve predložiti pristojnim nadzornim organom.

41.c člen

Zdravnik, ki v okviru mreže javne zdravstvene službe dela polni delovni čas pri enem ali več delodajalcih, sme izjemoma za opravljanje dopolnilnega dela skleniti pogodbo o zaposlitvi z drugim delodajalcem v okviru mreže javne zdravstvene službe, vendar največ za osem ur na teden, po poprejšnjem soglasju delodajalcev, pri katerih je zaposlen s polnim delovnim časom.

Določitev načina uresničevanja pravic in obveznosti iz tega delovnega razmerja, glede na pravice in obveznosti zdravnika pri delodajalcih, pri katerih je zaposlen s polnim delovnim časom, je obvezna sestavina pogodbe o zaposlitvi iz prejšnjega odstavka.

Zdravniku, ki sklene pogodbo o zaposlitvi skladno s prvim odstavkom tega člena, ta pogodba preneha veljati v skladu z zakonom, ki ureja delovna razmerja, po poteku dogovorjenega časa ali če so umaknjena soglasja delodajalcev, kjer je zdravnik v delovnem razmerju s polnim delovnim časom.

Kadar se zaradi dodatnega obsega dela javnega zdravstvenega zavoda poveča obseg dela oziroma se določijo dodatne delovne obremenitve za zdravnike v javnem zdravstvenem zavodu v okviru polnega delovnega časa in dovoljenega obsega dela prek polnega delovnega časa, lahko direktor javnega zdravstvenega zavoda na podlagi dogovora med zdravnikom in njegovim nadrejenim pisno odloči o povečanem obsegu dela oziroma nadpovprečni obremenitvi posameznega zdravnika ter o višini dodatka za povečan obseg dela oziroma nadpovprečno obremenjenost. **(prenehal veljati)**

Dodatek za povečan obseg dela iz prejšnjega odstavka se lahko dodeli, če:

- javni zdravstveni zavod uresničuje program po pogodbi, sklenjeni z zavodom na podlagi zakona, ki ureja zdravstveno varstvo in zavarovanje,
- so zagotovljena sredstva,
- je pridobil soglasje ministra.

(prenehal veljati)

Vlada z uredbo podrobnejše določi pogoje, merila in obseg plačila za povečan obseg dela oziroma nadpovprečno obremenitev posameznega zdravnika iz prejšnjega odstavka. **(prenehal veljati)**

41.d člen

Zdravnik ima pravico do dnevnega počitka v trajanju nepretrgoma najmanj 12 ur in do tedenskega počitka v trajanju nepretrgoma najmanj 24 ur.

Če je to potrebno zaradi zagotavljanja zdravstvenega varstva v dogovorjenem obsegu, se lahko minimalno trajanje dnevnega in tedenskega počitka zagotavlja kot povprečje v obdobju dveh mesecev.

Zaradi zagotavljanja dežurstva lahko zdravnikov delovni čas traja nepretrgoma največ 32 ur, od tega lahko traja delo v okviru polnega delovnega časa največ 10 ur v enem delovnem dnevu, v dveh zaporednih delovnih dneh pa največ 16 ur. Za delovni čas, ki nepretrgoma traja več kot 16 ur, je potrebno soglasje zdravnika.

41.e člen

Koncesionar med svojo odsotnostjo v okviru svojega ordinacijskega časa zagotovi, da zdravniško službo opravi zdravnik z isto strokovno usposobljenostjo, ki ga nadomešča (v nadaljnjem besedilu: nadomestni zdravnik).

Ne glede na prejšnji odstavek sme biti koncesionar brez nadomestnega zdravnika odsoten skupno največ 14 dni na leto, od tega največ dva delovna dneva zaporedoma. Omejitev ne velja za primer bolniške odsotnosti z dela.

O svoji odsotnosti in nadomestnem zdravniku koncesionar ustrezno obvesti bolnike.

1. DEŽURNA ZDRAVNIŠKA SLUŽBA

42. člen

Dežurstvo je posebna oblika dela, ko je zdravnik prisoten na delovnem mestu za namen izvajanja nujne zdravniške pomoči.

Vse ure v dežurstvu se s stališča pravice do odmorov in počitkov štejejo v delovni čas. Za vse ure dežurstva, ki presegajo polni delovni čas, pripada zdravniku dodatek za delo preko polnega delovnega časa po kolektivni pogodbi.

Plačilo za dežurstvo se všteva v osnovo za pokojninsko in invalidsko zavarovanje.

Zdravniku, ki je dopolnil 55 let, praviloma ni treba opravljati dežurstva, ob pogojih, ki jih predpiše minister.

1.A PRIPRAVLJENOST

42.a člen

Pripravljenost pomeni dosegljivost izven delovnega mesta po telefonu ali s pomočjo drugih sredstev, z namenom, da je zagotovljena možnost svetovanja in v primeru potrebe prihod na delovno mesto. Najdaljši sprejemljivi čas prihoda na delovno mesto določi delodajalec.

Plačilo za ure pripravljenosti se uredi s kolektivno pogodbo.

Ure pripravljenosti se ne štejejo v delovni čas.

Trajanje in razporejanje pripravljenosti se uredi s soglasjem zdravnika. Zdravnika, ki takšnega soglasja ne da, delodajalec ne sme diskriminirati. S sporazumom med predstavnikom zdravniškega sindikata in delodajalcem se lahko določijo primeri, ko ta lahko zdravnike zaradi zagotavljanja neprekinjene nujne zdravniške pomoči razporedi v pripravljenost z enostranskim aktom delodajalca.

Če so zdravniki razporejeni v pripravljenost na podlagi enostranskega akta iz prejšnjega odstavka, so lahko razporejeni največ osemkrat mesečno v povprečju šestih mesecev, pri čemer ena stalna pripravljenost ne sme trajati več kot 16 ur od ponedeljka do petka oziroma ne več kot 24 ur ob sobotah, nedeljah in praznikih. Ob sobotah, nedeljah in

praznikih je zdravnik lahko razporejen v stalno pripravljeno le trikrat mesečno v povprečju treh mesecev.

Če se pripravljeno kot svetovanje zagotavlja po telekomunikacijskih sredstvih, se takšna pripravljeno uredi z dogovorom med delodajalcem in zdravnikom.

2. NUJNA ZDRAVNIŠKA POMOČ

43. člen

Nujna zdravniška pomoč obsega nujne storitve, katerih opustitev bi v kratkem času vodila v nepopravljivo in hudo okvaro zdravja ali smrt. Tako pomoč je dolžan nuditi zdravnik v skladu s kodeksom medicinske deontologije in v skladu z dosežki znanosti in strokovno preverjenimi metodami.

Zdravnik ne sme pogojevati nudenja nujne zdravniške pomoči z vnaprejšnjim plačilom.

A2.A ZAGOTAVLJANJE NEPREKINJENEGA ZDRAVSTVENEGA VARSTVA

44. člen

Zdravnik, ki opravlja zdravniško službo v okviru mreže javne zdravstvene službe, se vključi v program zagotavljanja dežurne zdravniške službe in nujne zdravniške pomoči (v nadaljnjem besedilu: neprekinjeno zdravstveno varstvo) na območju, kjer opravlja zdravniško službo, in sicer pri izvajalcu, ki zagotavlja izvajanje neprekinjenega zdravstvenega varstva (tj. javnih zdravstvenih zavodov).

Neprekinjeno zdravstveno varstvo se zagotavlja s polnim delovnim časom, dežurstvom, stalno pripravljeno ali kombinacijami teh oblik dela.

Zdravnik iz prvega odstavka tega člena se vključuje v zagotavljanje neprekinjenega zdravstvenega varstva pod enakimi pogoji za delo in za enako plačilo kot zdravnik, ki je zaposlen pri izvajalcu neprekinjenega zdravstvenega varstva. Enako plačilo pomeni, da zdravnik prejme plačilo v višini stroška, ki bi ga imel izvajalec neprekinjenega zdravstvenega varstva, če bi bil ta zdravnik pri njem zaposlen. Ob opravičeni odsotnosti zdravnika, ki je predviden za zagotavljanje neprekinjenega zdravstvenega varstva, priskrbi nadomestnega zdravnika izvajalec neprekinjenega zdravstvenega varstva.

Pogoji za zagotavljanje neprekinjenega zdravstvenega varstva iz prejšnjega odstavka ter medsebojne pravice in obveznosti se uredijo s pogodbo med delodajalcem zdravnika iz prvega odstavka tega člena in izvajalcem neprekinjenega zdravstvenega varstva.

Program izvajanja neprekinjenega zdravstvenega varstva za posamezno leto po območjih delovanja izvajalcev neprekinjenega zdravstvenega varstva, obseg neprekinjenega zdravstvenega varstva in obveznosti delodajalcev zdravnikov iz prvega odstavka tega člena glede vključevanja v program do 31. oktobra za naslednje koledarsko leto določi minister.

Organizacijo in mesečni raspored dela za zagotavljanje neprekinjenega zdravstvenega varstva na svojem območju v skladu s programom iz prejšnjega odstavka določi izvajalec neprekinjenega zdravstvenega varstva.

45. člen

Zdravnik mora v skladu z veljavnimi dosežki znanosti in strokovno preverjenimi metodami, glede na svojo dejavnost in krajevne pogoje, imeti na razpolago nujne medicinske pripomočke in nujna zdravila, ki jih bolniku posreduje kot začetek nujne zdravniške pomoči.

Seznam nujnih medicinskih pripomočkov in nujnih zdravil iz prejšnjega odstavka predpiše minister.

2.A ZAGOTAVLJANJE NEPREKINJENE NUJNE ZDRAVNIŠKE POMOČI (ČRTAN)

45.a člen

(črtan)

45.b člen

(črtan)

3. OPRAVLJANJE ZDRAVNIŠKE SLUŽBE V ČASU STAVKE

46. člen

V času stavke mora biti zdravnik na svojem delovnem mestu in izvajati zdravniško službo na način, ki ne ogroža zdravja ljudi ali premoženja ali povzroča škodljivih nepopravljivih posledic ter omogoča nadaljevanje dela po zaključeni stavki, tako da opravlja naslednje zdravstvene storitve (minimum delovnega procesa):

1. triažne preglede na primarni, sekundarni in terciarni ravni zdravstvene dejavnosti za namen opredelitve zdravstvenega stanja iz 3. do 12. točke tega odstavka, vključno z naročanjem na triažni pregled,

2. izpolnitev in izdajo obrazcev, izdajo listin in zdravniških potrdil v zadevah, ko bi zaradi opustitve njegove izdaje bilo ogroženo zdravje ljudi ali premoženje ali povzročene škodljive nepopravljive posledice (npr. izdaja predloga za odločanje o začasni zadržanosti od dela, izdaja potrdila o začasni zadržanosti od dela, izpolnitev zdravstvenega dela obrazca Prijava nezgode in poškodbe pri delu),
3. nujno medicinsko pomoč, nujno zobozdravstveno pomoč ter nujno zdravljenje in neodložljive zdravstvene in zobozdravstvene storitve,
4. zdravstvene storitve v okviru napotitve stopnje nujnosti »nujno« in »zelo hitro«,
5. zdravstvene storitve za otroke do 18. leta starosti, za osebe, starejše od 65 let, za invalide in druge ogrožene skupine (npr. osebe s posebnimi potrebami, osebe, vključene v paliativno obravnavo, vojni veterani, žrtve vojnega nasilja, osebe z duševno motnjo, ki jim je odvzeta ali omejena svoboda gibanja, oskrbovanci v socialno varstvenih zavodih),
6. zdravstvene storitve v zvezi z nosečnostjo in porodom,
7. zdravstvene storitve v zvezi z ugotavljanjem ali zdravljenjem malignega obolenja, vključno z izvajanjem presejalnih programov,
8. zdravstvene storitve za preprečevanje in obvladovanje nalezljivih bolezni,
9. zdravstvene storitve, potrebne za uveljavljanje pravic iz zdravstvenega in drugih socialnih zavarovanj in drugih upravičenj, ki izhajajo iz varovanja človekovih pravic in temeljnih svoboščin,
10. zdravstvene storitve za zdravljenje kroničnih bolezni, kadar bi njegova opustitev lahko povzročila resno zdravstveno škodo,
11. zdravstvene storitve, vezane na pravico do zdravljenja v tujini na podlagi predpisov, ki urejajo obvezno zdravstveno zavarovanje,
12. druge zdravstvene storitve, potrebne za to, da se prepreči resna zdravstvena škoda.

Zdravstvene storitve iz prejšnjega odstavka vključujejo tudi:

- naročanje na zdravstvene storitve v primeru naročanja v naročilno knjigo ali čakalni seznam,
- predpisovanje zdravil, živil za posebne zdravstvene namene in medicinskih pripomočkov,
- izdajo strokovnega mnenja oziroma izvida po opravljeni zdravstveni storitvi (npr. odpustnica po končanem zdravljenju).

Organizacijo in vodenje dela zdravniške službe v času stavke na ravni javnega zdravstvenega zavoda zagotovi direktor javnega zdravstvenega zavoda, organizacijo in vodenje dela zdravniške službe v času stavke v okviru posamezne vrste zdravstvene dejavnosti pa odgovorni nosilec za to vrsto zdravstvene dejavnosti. Ne glede na prejšnji stavek mora sindikat, ki vodi stavkovne aktivnosti, skupaj z odgovorno osebo določiti ukrepe, s katerimi se v največji meri preprečujejo škodljive posledice stavke in zagotavljajo zdravstvene storitve v obsegu, kot ga določa ta člen.

4. MEDSEBOJNI ODNOSI

47. člen

(prenehal veljati)

48. člen

Zdravnik ni odgovoren za potek zdravljenja bolnika, kadar:

- zdravniku navaja neresnične podatke o svojem zdravstvenem počutju;
- se ne ravna po navodilih zdravnika;
- ne sodeluje pri varovanju, krepitvi in povrnitvi lastnega zdravja.

49. člen

Zdravnik lahko odkloni zdravniški poseg, če sodi, da ni v skladu z njegovo vestjo in če ne gre za nujno zdravniško pomoč. O svojem ugovoru vesti mora bolnika pravočasno obvestiti in ga napotiti k drugemu usposobljenemu zdravniku, če pa je zaposlen, mora o zavrnitvi posega obvestiti svojega delodajalca.

50. člen

Zdravnik mora voditi dokumentacijo o zdravstvenem stanju in zdravljenju bolnika in druge evidence v skladu s posebnim zakonom.

51. člen

Zdravnik mora varovati kot poklicno skrivnost podatke o zdravstvenem stanju bolnika in podatke o vzrokih, okoliščinah in posledicah tega stanja.

52. člen

Podatki iz prejšnjega člena se ne smejo dajati drugim ljudem oziroma javnosti in tudi ne objavljati na način, ki bi omogočal razkritje posameznika, na katerega se nanašajo.

Dolžnosti varovanja poklicne skrivnosti lahko zdravnika razreši bolnik sam ali sodišče v skladu z zakonom, za mladoletne osebe in za osebe pod skrbništvom pa starši oziroma skrbniki. **(prenehal veljati)**

Dolžnost varovanja poklicne skrivnosti tudi po smrti bolnika ne preneha.

53. člen

Brez predhodnega soglasja bolnika lahko podatke iz prejšnjega člena daje bolnikovim ožjim sorodnikom ali skrbnikom oziroma izvenzakonskemu partnerju le zdravnik, ki bolnika zdravi, če oceni, da je to v bolnikovo korist.

54. člen

V primeru premestitve ali preselitve bolnika ali če bolnik izbere drugega zdravnika, mora zdravnik oziroma zdravstveni zavod na novo izbranemu zdravniku na podlagi pisnega pooblastila bolnika posredovati vso zdravstveno dokumentacijo o bolniku.

V. ZAGOTAVLJANJE KAKOVOSTI ZDRAVNIŠKEGA DELA

1. STROKOVNO IZPOPOLNJEVANJE

55. člen

Zdravnik ima pravico in dolžnost strokovnega izpopolnjevanja, ki obsega:

- stalno spremljanje razvoja medicinskih ved;
- pridobivanje novega znanja.

Delodajalec mora zdravniku omogočiti strokovno izpopolnjevanje najmanj v obsegu, ki omogoča zdravniku podaljševanje licence brez preizkusa strokovne usposobljenosti.

2. STROKOVNI NADZOR S SVETOVANJEM (PRENEHAL VELJATI)

56. člen (prenehal veljati)

57. člen

(prenehal veljati)

58. člen

(prenehal veljati)

59. člen

(prenehal veljati)

60. člen

(prenehal veljati)

3. ZAVAROVANJE ODGOVORNOSTI

61. člen

Zdravnik, ki dela neposredno z bolniki, mora biti zavarovan za odgovornost za škodo, ki bi lahko nastala pri njegovem delu. Zaposlenega zdravnika zavaruje delodajalec.

Zavarovalno vsoto po posameznih specialnostih vsako leto določi zbornica v soglasju z ministrom.

4. NAZIVI, NAGRADE IN PRIZNANJA

62. člen

Zdravniki imajo naslednje nazive:

- doktor medicine oziroma doktor dentalne medicine,
- specialist,
- primarij,
- svetnik,
- višji svetnik.

Zdravniki uporabljajo nazive primarij, svetnik ali višji svetnik skupaj z nazivi iz prve in druge alinee prejšnjega odstavka.

Pogoje in postopek za razvrstitev v nazive iz prve in druge alinee prvega odstavka tega člena določi minister.

Pogoje in postopek za razvrstitev v nazive primarij, svetnik in višji svetnik določi minister.

63. člen

Republika Slovenija podeljuje zdravnikom nagrade in priznanja kot posebna družbena priznanja za izjemne uspehe širšega družbenega pomena, ki prispevajo k uspešnosti in učinkovitosti zdravstvenega varstva.

VI. VREDNOTENJE ZDRAVNIŠKE SLUŽBE

64. člen

Ministrstvo, zbornica in zavod se vsako leto dogovorijo o deležu sredstev za vrednotenje zdravniškega dela znotraj finančnega načrta zavoda.

Obseg sredstev se določi na podlagi števila zdravniških delovnih mest v mreži javne zdravstvene službe in poklicne kolektivne pogodbe za zdravnike in zakona. Tako določen delež sredstev predstavlja izhodišče za oblikovanje cen in obsega programov v okviru dogovora o programu storitev iz obveznega zdravstvenega zavarovanja na podlagi zakona, ki ureja zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje.

Iz obsega sredstev, določenega v prejšnjem odstavku, ministrstvo, zbornica in zavod dogovorijo delež sredstev, ki je namenjen za delovno uspešnost. **(črtan)**

Na predlog zbornice minister določi kriterije in pogoje za določitev višine delovne uspešnosti v plači zdravnika. **(črtan)**

65. člen

Plača zdravnikov, ki delajo kot javni uslužbenci, je določena z zakonom, ki ureja sistem plač v javnem sektorju, na njegovi podlagi izdanimi podzakonskimi predpisi in s kolektivnimi pogodbami.

Če je to potrebno zaradi nemotenega izvajanja zdravstvene dejavnosti, lahko javni zdravstveni zavod oziroma druga pravna ali fizična oseba, ki opravlja zdravstveno dejavnost v okviru javne zdravstvene službe, sklene za opravljanje zdravniške službe podjemno pogodbo ali drugo pogodbo civilnega prava z zdravnikom, zaposlenim pri tem javnem zdravstvenem zavodu oziroma drugi pravni ali fizični osebi, ki opravlja zdravstveno dejavnost, ne glede na to, za kakšen delovni čas je ta zdravnik zaposlen. Podjemno pogodbo ali drugo pogodbo civilnega prava je mogoče skleniti le v primerih, če:

- za izvajanje zdravstvenih storitev, ki so predmet pogodbe, ni mogoče skleniti pogodbe o zaposlitvi zaradi občasne narave teh storitev ali njihovega manjšega obsega,
- obstaja pomanjkanje ustrezno usposobljenih zdravnikov,
- se izvajajo zdravstvene storitve izven rednega programa dela javnega zdravstvenega zavoda oziroma druge pravne ali fizične osebe, ki opravlja zdravstveno dejavnost ali
- zdravnik izvaja druge zdravstvene storitve, ki niso zajete v okviru del in nalog, ki so določene s pogodbo o zaposlitvi.

(prenehal veljati)

Podjemno pogodbo ali drugo pogodbo civilnega prava je mogoče skleniti največ za tolikšen obseg zdravstvenih storitev, da čas, potreben za njihovo izvedbo, ne presega tretjine polnega delovnega časa zdravnika, pri čemer je trajanje pogodbe lahko največ šest mesecev. Pri izvajanju podjemne pogodbe ali druge pogodbe civilnega prava morajo biti zdravniku, upošteva tudi njegovo delo po pogodbi o zaposlitvi, zagotovljeni počitki skladno z 41.d členom tega zakona. **(prenehal veljati)**

Če je zdravnik zaposlen pri javnem zdravstvenem zavodu oziroma drugi pravni ali fizični osebi, ki opravlja zdravstveno dejavnost, s katero sklene podjemno pogodbo ali drugo pogodbo civilnega prava, mora javni zdravstveni zavod oziroma druga pravna ali fizična oseba, ki opravlja zdravstveno dejavnost, predhodno zagotoviti, da zdravnik v okviru pogodbe o zaposlitvi opravi s to pogodbo, splošnim aktom ali delovnim načrtom določen obseg dela oziroma zdravstvenih storitev. Če je zdravnik zaposlen pri drugem javnem zdravstvenem zavodu oziroma drugi pravni ali fizični osebi, ki opravlja zdravstveno dejavnost, mora za sklenitev podjemne pogodbe ali druge pogodbe civilnega prava predhodno pridobiti pisno soglasje delodajalca. **(prenehal veljati)**

V podjemni pogodbi ali drugi pogodbi civilnega prava stranki dogovorita plačilo v odvisnosti od števila in vrste zdravstvenih storitev, v skladu z merili, ki jih določi Vlada Republike Slovenije. **(prenehal veljati)**

66. člen

Zasebni zdravniki s koncesijo prejemajo plačilo za svoje delo v ceni celotnega programa, dogovorjenega v pogodbi z zavodom.

67. člen

Metodologijo za določanje cen zdravniških storitev, ki niso predmet obveznega zdravstvenega zavarovanja, določi minister na predlog zbornice.

68. člen

(črtan)

VII. ZDRAVNIŠKA ZBORNICA SLOVENIJE

1. SPLOŠNE DOLOČBE IN ČLANSTVO

69. člen

Zdravniki se združujejo v Zdravniško zbornico Slovenije, ki zastopa njihove poklicne, socialne in ekonomske interese, skrbi za ugled in čast zdravniškega poklica ter izpolnjevanje zdravniških dolžnosti.

Zbornica je pravna oseba.

70. člen

Članstvo v zbornici je obvezno za vse, ki na območju Republike Slovenije opravljajo zdravniško službo.

Članstvo v zbornici je prostovoljno za zdravnike:

- ki ne opravljajo zdravniške službe;
- ki opravljajo zdravniško službo izven Republike Slovenije, pa imajo v Republiki Sloveniji stalno bivališče;
- ki so upokojeni;
- ki so nezaposleni.

2. NALOGE IN JAVNA POOBLASTILA ZBORNICE

71. člen

Zbornica ima naslednje naloge:

1. sprejema kodeks medicinske deontologije, preverja ravnanje zdravnikov in ukrepa v zvezi s kršenjem kodeksa;
2. podeljuje, podaljšuje in odvzema licence oziroma osnovne licence ter podeljuje, podaljšuje in odvzema certifikate o posebnih znanjih;
3. odloča o odobritvi in prenehanju pripravništva, sekundariata in specializacij, spremlja, nadzoruje ter skrbi za kakovost in koordiniranje izvajanja teh in drugih oblik podiplomskega strokovnega izpopolnjevanja svojih članov s preverjanjem usposobljenosti ter določa pogoje za imenovanje mentorjev in jih imenuje;
4. izvaja strokovni nadzor s svetovanjem;
5. sodeluje pri pripravi zakonov, planskih dokumentov, kadrovskih načrtov in drugih predpisov s področja zdravstva;
6. soodloča pri določanju izhodišč za sklepanje pogodb z zavodom;
7. zastopa interese zasebnih zdravnikov pri sklepanju pogodb z Zavodom za zdravstveno zavarovanje Slovenije;
8. sodeluje pri sklepanju kolektivnih pogodb v imenu zasebnih zdravnikov kot delodajalcev;
9. vodi register zdravnikov;
10. izdaja potrdila o preizkusu znanja slovenskega strokovnega jezika za zdravnike;
11. opravlja druge naloge v skladu z zakonom in statutom.

Naloge iz 2., 3., 4., 9. in 10. točke prejšnjega odstavka opravlja zbornica kot javna pooblastila.

Naloge, ki jih opravlja zbornica kot javna pooblastila, se financirajo iz sredstev proračuna Republike Slovenije, razen v primerih iz 57. člena tega zakona, ko zbornica opravi izredni strokovni nadzor s svetovanjem na predlog plačnika zdravstvenih storitev ali drugega naročnika.

72. člen

Zavodi, gospodarske družbe in druge organizacije in zasebni zdravniki morajo zbornici, na njeno zahtevo, posredovati podatke iz 31. člena tega zakona.

Medicinska fakulteta zbornici na njeno zahtevo posreduje podatke o številu študentov in seznam diplomantov ter podatke o strokovni izobrazbi zdravnikov, ki jih zbornica potrebuje za izvajanje nalog iz 3. in 5. točke prvega odstavka 71. člena tega zakona.

73. člen

Zbornica sprejme statut, h kateremu da soglasje Vlada Republike Slovenije v delu, ki se nanaša na izvajanje javnih pooblastil.

74. člen

Zbornica pridobiva svoja sredstva:

- s članarino;
- iz proračuna Republike Slovenije za izvajanje javnih pooblastil;
- s prodajo svojih storitev na trgu;
- z donatorstvom, volili, darili in iz drugih virov.

Osnova za določitev članarine, ki jo plačujejo njeni člani, je osnovna plača zdravnika, opredeljena z zakonom, ki določa sistem plač v javnem sektorju. Za potrebe izračuna osnovne plače za določitev članarine zbornice se vštevata dve napredovanji, razen za sekundarije in pripravnike, ne vštevajo pa se drugi dodatki po kolektivni pogodbi. Višina članarine zbornice je lahko določena tudi v pavšalnem znesku oziroma se posameznega člana zbornice lahko oprosti plačila članarine.

Pri določitvi višine članarine zbornice se upošteva status zdravnika (pripravnik, sekundarij, specializant, specialist, zaposlen, nezaposlen, upokojenec, zdravnik zasebnik, zdravnik zasebnik s koncesijo).

Pri odločanju o oprostitvi plačila članarine zbornice se upošteva plačilna zmogljivost posameznega člana.

Podrobnejšo opredelitev kategorij posameznih članov zbornice (pripravniki, sekundariji, specializanti, specialisti), meril iz tretjega odstavka tega člena in višino pavšalne članarine sprejme skupščina zbornice s sklepom, po predhodnem soglasju ministra. Sklep zbornice se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Stopnja za odmero članarine znaša 1,2% osnove iz drugega odstavka tega člena. Skupščina zbornice lahko po predhodnem soglasju ministra stopnjo, glede na program dela, s sklepom poveča ali zmanjša za največ 20%. Sklep zbornice se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Delodajalec na podlagi soglasja zaposlenega zdravnika za zaposlenega zdravnika obračunava mesečno članarino in jo nakazuje zbornici.

Zbornica vsako leto do 28. februarja izda članu odločbo o višini članarine zbornice za tekoče koledarsko leto, v kateri določi letno in mesečno višino članarine zbornice. Odločba, od katere vročitve začne teči rok, se vroča z navadno vročitvijo. Vročitev je opravljena 15. dan od dneva odpreme. Zoper odločbo ima član zbornice v 15 dneh od dneva vročitve odločbe pravico do pritožbe na ministrstvo.

Za odločanje o pritožbi zoper osnovo za izračun višine članarine zbornice in višino članarine zbornice se uporabljajo določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek, za prisilno izterjavo plačila pa določbe zakona, ki ureja davčni postopek.

74.a člen

Zbornica s članarino financira:

- naloge spremljanja in obravnavanja vprašanj, pomembnih za razvoj zdravniške dejavnosti ali zdravniškega poklica,
- naloge s področja poklicnega usposabljanja in izobraževanja svojih članov,
- naloge zastopanja interesov zdravnikov v postopkih sprejemanja in izvajanja zakonov, strategij in drugih aktov s področja zdravstvenega sistema in zdravstvene politike ter sklepanja pogodb z zavodom in kolektivnih pogodb,
- posamične oblike svetovanj in strokovne ter pravne pomoči članom,
- naloge, ki se v skladu s tem zakonom in statutom zbornice opravljajo po programih za potrebe članstva,
- založniško in izdajateljsko dejavnost,
- mednarodno dejavnost članov zbornice.

S članarino se zagotavljajo tudi materialno-kadrovski pogoji za delovanje zbornice, projekte in druge naloge zbornice.

3. NADZOR

74.b člen

Nadzor nad zakonitostjo dela zbornice pri izvajanju javnih pooblastil opravlja ministrstvo.

Nadzor nad zakonitostjo in namensko porabo sredstev iz članarine, ki jih pridobiva zbornica, opravljata nadzorni odbor zbornice oziroma na njegovo zahtevo pooblaščen zunanji revizor in Računsko sodišče Republike Slovenije.

VIII. SLOVENSKO ZDRAVNIŠKO DRUŠTVO

75. člen

Zdravniki se prostovoljno združujejo v Slovensko zdravniško društvo, ki deluje v javnem interesu.

76. člen

Slovensko zdravniško društvo:

- pripravlja vsebine specializacij v sodelovanju z medicinsko fakulteto;
- pripravlja vsebine posebnih znanj iz 38.a člena tega zakona v sodelovanju z medicinsko fakulteto;
- predstavlja in zastopa strokovne interese slovenskih zdravnikov v mednarodnih strokovnih združenjih.

VIII.A INŠPEKCIJSKI NADZOR NAD IZVAJANJEM ZAKONA

76.a člen

Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem določb tega zakona opravlja Zdravstveni inšpektorat Republike Slovenije, razen določb, ki se nanašajo na zaposlitev zdravnikov in katerih izvajanje nadzoruje Inšpektorat Republike Slovenije za delo, in določb, ki se nanašajo na znanje in rabo slovenskega jezika in katerih izvajanje nadzoruje inšpektor na ministrstvu, pristojnem za kulturo.

IX. KAZENSKÉ DOLOČBE

77. člen

Z globo od 600 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek zdravstveni zavod, z globo od 400 do 600 eurov pa zasebna ordinacija, če za opravljanje občasnih oziroma priložnostnih zdravstvenih storitev sklene pogodbo s ponudnikom storitev, ki ni vložil oziroma podaljšal pisne prijave iz 12.b člena tega zakona.

Z globo od 600 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek zdravstveni zavod ali druga pravna ali fizična oseba s koncesijo, če ravna v nasprotju z drugim odstavkom 22. člena tega zakona.

Z globo od 250 do 400 eurov se kaznuje za prekršek iz prvega in drugega odstavka tega člena odgovorna oseba pravne osebe.

77.a člen

Z globo od 600 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek zdravstveni zavod, druga pravna oseba s koncesijo, gospodarska družba in zasebna ordinacija, ki ne zagotovi organizacije in vodenja dela zdravniške službe v času stavke v skladu s tretjim odstavkom 46. člena tega zakona.

Z globo od 250 do 400 eurov se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka odgovorna oseba pravne osebe.

78. člen

Z globo od 600 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek zdravstveni zavod in gospodarska družba, zasebna ordinacija pa z globo od 450 do 650 eurov, če kot delodajalec ne zavarujejo zdravnikove odgovornosti za škodo iz 61. člena tega zakona.

Z globo od 250 do 400 eurov se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka odgovorna oseba pravne osebe.

79. člen

Z globo od 600 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek zdravstveni zavod in gospodarska družba, zasebna ordinacija pa z globo od 450 do 650 eurov, če zbornici ne posredujejo podatkov iz 24. člena tega zakona.

Z globo od 500 do 650 eurov se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka odgovorna oseba pravne osebe.

80. člen

Z globo od 650 do 1.200 eurov se kaznuje za prekršek, kdor začne samostojno opravljati zdravniško službo, pa ne izpolnjuje pogojev iz 10. člena tega zakona.

Z globo od 6.000 do 20.000 eurov se kaznuje za prekršek zdravstveni zavod, druga pravna oseba s koncesijo, gospodarska družba in zasebna ordinacija, ki za samostojno opravljanje zdravniške službe zaposli zdravnika, ki ne izpolnjuje pogojev iz 10. člena tega zakona.

Z globo od 800 do 1.200 eurov se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka zasebni zdravnik s koncesijo.

Z globo od 1.000 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek iz drugega odstavka tega člena odgovorna oseba pravne osebe.

81. člen

Z globo od 650 do 1.200 eurov se kaznuje za prekršek zdravnik:

1. če ne ravna v skladu z 11. členom tega zakona;
2. če opravlja zdravniško službo v nasprotju s 15., 15.a ali 20. členom tega zakona;
3. če začne opravljati zdravniško službo brez vpisa v register zdravnikov (29. člen);
4. če ne poda izjave o uveljavljanju ugovora vesti iz 31. člena tega zakona, pa jo kasneje uveljavlja;
5. če opravlja zdravilsko dejavnost (37. člen);
6. če ravna v nasprotju s prvim odstavkom 40. člena tega zakona;
7. če pogojuje nudenje nujne zdravniške pomoči z vnaprejšnjim plačilom (drugi odstavek 43. člena);
8. če se ne vključi v program izvajanja neprekinjenega zdravstvenega varstva v skladu z 44. členom tega zakona;
- 8.a če v času stavke ne opravlja zdravstvenih storitev iz prvega odstavka 46. člena tega zakona;
9. če ukrepa v nasprotju z drugim in tretjim odstavkom 47. člena tega zakona; **(prenehala veljati)**
10. če ne ravna v skladu z določbo 49. člena tega zakona.

81.a člen

Z globo od 300 do 1.000 eurov se kaznuje za prekršek ponudnik storitev, ki pred prvim opravljanjem občasnih oziroma priložnostnih zdravstvenih storitev ne vloži pisne prijave iz 12.b člena tega zakona.

Z globo od 300 do 1.000 eurov se kaznuje za prekršek zdravnik, ki ne zagotovi nadomestnega zdravnika v skladu z 41.e členom tega zakona.

X. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

82. člen

Zdravniška zbornica Slovenije je pravna naslednica zdravniške zbornice za Dravsko banovino.

83. člen

Zdravnik, ki je pred uveljavitvijo tega zakona pričel s specializacijo brez končanega sekundarijata, nadaljuje specializacijo po predpisih, ki so veljali do uveljavitve tega zakona.

Ne glede na določila tega zakona se zdravniku, ki opravi sekundarijat in preizkus usposobljenosti od 1. 1. 2000 do 1. 1. 2007, izda licenco za področje splošne medicine.

Zdravniku, ki mu je bila izdana licenca za področje splošne medicine do 1. 1. 2000, ni potrebno za podaljšanje licence za delo na področju splošne medicine za obdobje po 1. 1. 2007 opraviti specialističnega izpita.

84. člen

V treh mesecih po uveljavitvi tega zakona ministrstvo izroči zbornici register zasebnih zdravnikov z vso dokumentacijo, arhivom in še nerešenimi vlogami.

85. člen

Vloge za vpis v register zasebnih zdravstvenih delavcev, ki so jih zdravniki vložili pred uveljavitvijo tega zakona, se rešujejo po predpisih, ki so veljali na dan vložitve.

86. člen

V šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona minister:

- predpiše pogoje, ki jih mora izpolnjevati zdravstveni zavod ali zasebna ordinacija za izvajanje pripravništva, sekundarijata in specializacij (21. člen);
- predpiše seznam nujnih pripomočkov in nujnih zdravil iz drugega odstavka 45. člena tega zakona.

87. člen

V 12 mesecih po uveljavitvi tega zakona minister določi raspored zdravniških delovnih mest v mreži javne zdravstvene službe (8. člen).

88. člen

V 12 mesecih po uveljavitvi tega zakona zbornica v soglasju z ministrom:

- določi postopek in način priznanja v tujini opravljene specializacije (19. člen);

- določi pogoje za opravljanje mentorstva (28. člen).

V dveh mesecih po uveljavitvi tega zakona izda zbornica pravilnik iz 29. člena tega zakona.

89. člen

Zavarovanje odgovornosti zdravnika za škodo iz 61. člena tega zakona mora biti sklenjeno najkasneje v enem letu po uveljavitvi tega zakona.

90. člen

Postopek za uskladitev kolektivne pogodbe za zdravnike s tem zakonom se prične takoj po uveljavitvi tega zakona.

Minister izda pravilnik, s katerim določi kriterije in pogoje za določitev višine delovne uspešnosti v plači zdravnika (64. člen) v roku šest mesecev po uveljavitvi tega zakona.

91. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati naslednje določbe zakona o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 9/92, 26/92 - popr., 37/95, 8/96 in 90/99):

- prvi in tretji odstavek 34. člena;
- 71. člen;
- 85. člen;
- 86. člen v delu, ki se nanaša na zdravnike.

Z dnem uveljavitve tega zakona se za zdravnike prenehajo uporabljati 40., 62., 64., 66., 67., 68., 69., 88., 89., 90. in 91. člen zakona o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 9/92, 26/92 – popr., 37/95, 8/96 in 90/99).

Zakon o razmerjih plač v javnih zavodih, državnih organih in organih lokalne skupnosti (Uradni list RS, št. 18/94, 36/96 in 20/97) se uporablja za zdravnike do sklenitve kolektivne pogodbe iz 68. člena tega zakona.

92. člen

Do izdaje izvršilnih predpisov po tem zakonu se uporabljajo, kolikor niso v nasprotju s tem zakonom, naslednji predpisi:

1. pravilnik o pripravništvu in strokovnih izpitih delavcev na področju zdravstvene dejavnosti (Uradni list RS, št. 59/92 in 59/96),
2. program pripravništva za poklic zdravnik (Uradni list RS, št. 33/95, 60/95, 59/96, 62/96),
3. pravilnik o vsebini in poteku sekundarijata (Uradni list RS, št. 83/97),
4. pravilnik o izdaji, podaljšanju in odvzemu licence (Uradni list RS, št. 56/94),
5. pravilnik o pogojih, ki jih morajo izpolnjevati zdravstveni zavodi ali zasebni zdravstveni delavci za izvajanje programov pripravništva, sekundarijata in specializacij (Uradni list RS, št. 25/93, 1/99),
6. pravilnik o pogojih, ki jih morajo izpolnjevati zdravstveni zavodi za izvajanje praktičnega pouka dijakov zdravstvenih šol in študentov visokošolskih zavodov in za podelitev naziva učni zavod (Uradni list RS, št. 25/93),
7. pravilnik o vodenju registra zasebnih zdravstvenih delavcev (Uradni list RS, št. 24/92),
8. pravilnik o pogojih za opravljanje zasebne zdravstvene dejavnosti (Uradni list RS, št. 24/92),
9. pravilnik o strokovnem nadzoru s svetovanjem (Uradni list RS, št. 62/93),
10. pravilnik o napredovanju delavcev zaposlenih v zdravstvu (Uradni list RS, št. 41/94 in 14/97).

93. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.